

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/195/2021
Identifikačné číslo spisu:	7217208594
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:7217208594.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a členov senátu JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcu D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom v U., N. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Milanom Szöllőssym, advokátom so sídlom v Košiciach, Mlynská 28, proti žalovanému AXA životní pojišťovna a.s., so sídlom v Českej republike, Praha 2, Lazarská 13/8, IČO: 61 859 524, zastúpenému CLS Čavojský & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Zochova 6-8, IČO: 36 854 972, o zaplatenie 4 360 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 28Csp/40/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. októbra 2020 sp. zn. 5Co/347/2019 takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 07. júna 2019 sp. zn. 28Csp/40/2017 zamietol žalobu o zaplatenie 4 360 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania od 16. 11. 2016 do zaplatenia a rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že žalobca si uplatnil u žalovaného nárok na poistné plnenie z poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25. 01. 2016 v dôsledku úrazu, ktorý utrpel 13. 03. 2016 pri kondičnom tréningu v podobe podvrtnutia krčnej chrbtice s následným vyklenutím disku C3/4 a C4/5, keď sa podroboval liečbe, vrátane liečby rehabilitačnej a bol práceneschopným od 14. 03. 2016 do 11. 10. 2016. Žalovaný sa bránil tým, že zranenia boli spôsobené pri kontaktnom bojovom športe, ktorý je predmetom výluky z poistného plnenia bez rozlišovania, či došlo k úrazu pri tréningu alebo pri súťaži. Súd prvej inštancie mal preukázané, že predmetom poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX so začiatkom poistenia dňa 26. 01. 2016 bolo aj poistenie žalobcu pre prípad úrazu, okrem úrazu vzniknutého pri rizikových športoch alebo iných činnostiach so zvýšeným rizikom vzniku úrazu, ak nie je dohodnuté inak, a to najmä pri kontaktných bojových športoch (výluka podľa OPP pre úrazové poistenie 1.114SK čl. 1.2 ods. 2 f/). Žalobca poistnú udalosť (úraz z 13. 03. 2016) oznámil žalovanému písomne listom zo dňa 10. 10. 2016, v ktorom uviedol, že vo voľnom čase si

bol zaboxovať a dostal úder do hlavy, išlo o kickbox. Uvedené uviedol aj u lekára (subjektívna anamnéza lek. správy). Sporné v súdnom konaní boli skutkové tvrdenia o priebehu a charaktere poistnej udalosti. Žalobca tvrdil, že úraz vznikol pri kondičnom tréningu, kedy neprebíha kontaktný súťažný zápas s reálnym kontaktom so súperom v súboji, len tréningové výdrže a kondície celého tela. Žalovaný v obrane tvrdil, že úraz žalobcu vznikol pri kontaktnom bojovom športe spadajúcom pod výluky z poistného plnenia. Z výpovede žalobcu a svedka (G. O. L.) vyplynulo, že v čase poistnej udalosti išlo o rekreačný box, nie kickbox. Počas tréningu, okrem kondičnej časti, vykonávali aj simuláciu boja v miestnosti s boxerským ringom bez trénera, nakoľko obaja sú bývalí reprezentanti, a to v špeciálnej telocvični určenej na bojové športy. Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 788 ods. 1, § 797 ods. 2, § 816 Občianskeho zákonníka týkajúce sa poistenia aj § 52 ods. 4, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z Osobitných poistných podmienok pre úrazové poistenie 1.114SK (ďalej len „OPP pre úrazové poistenie“) a Osobitných poistných podmienok pre poistenie pre prípad choroby 1.114SK (ďalej len „OPP pre prípad choroby“) uzavrel, že úraz žalobcu nastal pri kondičnom tréningu, ktorého súčasťou bola aj simulácia boja v boxe v ringu v špeciálnej telocvični určenej na bojové športy. Z čl. 1.2. OPP pre úrazové poistenie 1.114SK, ktoré sú súčasťou návrhu poistnej zmluvy vyplýva, že poisťiteľ neposkytuje plnenie za úrazy vzniknuté pri rizikových športoch, ktoré príkladom („najmä“) konkretizuje, keď pod písm. f) uvádza kontaktné bojové športy. Výluka nerozlišuje kickbox a box, teda či ide o kopy nohou alebo len o údery rukou mierené na hlavu, keďže obe športové činnosti sú kontaktné bojové športy. Z OPP pre úrazové poistenie nevyplýva, že sa výluka vzťahuje na kontaktné bojové športy vykonávané len súťažne, ako to je výslovne uvedené v OPP napr. pre motoristické preteky alebo lyžovanie (písm. b/ a c/). Žalobca sa ako spotrebiteľ bránil aj tým, že široko formulovaná výluka z poistenia je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Okresný súd konštatoval, že žalobca ako spotrebiteľ, mal možnosť pri podpise poistnej zmluvy regulovať uvedené tak, že uzavrie iný druh poistenia („ak nie je dohodnuté inak“ v článku 1.2. ods. 2 OPP), resp. v poistnej zmluve uviesť akú športovú činnosť vykonáva (uviedol, že nevykonáva ani len rekreačnú športovú činnosť bez registrácie). Navyše podľa čl. 1.3. OPP pre úrazové poistenie 1.114SK je za zmenu poistného rizika považovaná aj zmena športovej, záujmovej alebo inej činnosti poisteného, ktorá má za následok zmenu zaradenia poisteného do rizikovej skupiny platnej ku dňu zmeny. Žalobca zmenu športovej činnosti žalovanému nenahlásil a ani z návrhu poistnej zmluvy nevyplýva, že vykonáva šport. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 15. októbra 2020 sp. zn. 5Co/347/2019 rozsudok okresného súdu, napadnutý odvolaním žalobcu, potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd prebral v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav a dospel k záveru, že žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f), h) CSP), nie je daný. Odvolací súd sa s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie stotožnil (§ 387 ods. 1, 2 CSP) a na zdôraznenie jeho správnosti vo vzťahu k námietkam uvedeným v odvolaní doplnil, že podľa výkladového slovníka je kickbox označenie viacerých bojových umení, charakteristických používaním boxerských úderov aj kopov z tradičných bojových umení. Kickbox je praktizovaný pre sebaobranu, celkovú kondíciu alebo ako kontaktný šport; využíva údery kolenom, lakťom a čelom (hlavou). Označil za absolútne nedôvodné tvrdenie žalobcu, že nejde o kontaktný bojový šport so zvýšeným rizikom vzniku úrazu a za nepodstatné, či úraz žalobcu utrpel pri tréningu alebo pri súťaži. Samotná skutočnosť, že žalobca utrpel úraz na kondičnom tréningu v dôsledku úderu do hlavy, čo spôsobilo podvrtnutie krčnej chrbtice s následným vyklenutím disku C3/C4 a C4/C5 potvrdzuje, že aj kondičný tréning bol kontaktný, bojový šport. Udalosť nastala potom, ako tréner - súper uderil žalobcu do hlavy, teda nie náhodou. O náhodnú udalosť by mohlo ísť, keď by sa pri takomto tréningu žalobca pošmykol, zakopol a pod.. Ako nedôvodnú, odvolací súd posúdil námietku žalobcu, že ustanovenie čl. 1.2. ods. 2 písm. f) OPP je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Odvolací súd konštatoval, že tento článok je dostatočne určitý a povinnosťou žalobcu pri uzatváraní zmluvy bolo uviesť, aký druh športu, aj keď len rekreačne, vykonáva a žalovaný by mohol konkrétne vyhodnotiť poistné riziko a prípadne zaradiť žalobcu do rizikovej skupiny. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto náhrada trov odvolacieho konania bola v plnom rozsahu priznaná žalovanému.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť a dôvodnosť zdôvodnil poukazom na § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

3.1. Porušenie svojho práva na spravodlivý proces odvolacím súdom videl žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) v arbitrárnosti rozhodnutia. Okresný súd (na rozhodnutie, ktorého odkázal súd odvolací), vyššiu rizikovosť športu vykonávaného v čase úrazu žalobcom odôvodnil tým, že bola prevádzaná v špeciálnej telocvični s ringom. Vyššia či nižšia rizikovosť športovej činnosti však nie je podľa dovolateľa determinovaná prostredím, v ktorom je vykonávaná. Aj pri interpretácii výpovede žalobcu a svedka postupovali sudy podľa dovolateľa povrchno, zmätočne a nepresne. Žalobca pripustil občasný vznik zranení pri kickboxe, ktorý vykonával v minulosti, nie v čase úrazu, kedy len trénoval kondíciu nácvikmi boxovacích techník. Ak sa pri rekreačnom pestovaní kondície vyskytovali nejaké zranenia, plynuli skôr z posilňovacích cvikov. Za svojvoľné označil žalobca konštatovanie odvolacieho súdu, že miera rizikovosti športovej činnosti vykonávanej v čase úrazu žalobcom je neporovnateľná s ostatnými športami. Na rozdiel od súťažného kickboxu alebo súťažného boxu, pri ktorých pripustil možnosť vyššej miery rizika úrazu, uvedené neplatí pri rekreačnom kondičnom boxovom tréningu, ktorého cieľom nie je súpera zložiť, zraniť, či vyhrať zápas, ale ide len o nacvičovanie boxovacích techník za účelom pohybu a tréningu kondície všetkých častí tela. Zodpovedá tomu priebeh tréningu aj vybavenie športovcov všetkými ochrannými prostriedkami (rukavice, prilba, chránič zubov). Kontakt v takomto rekreačnom výkone športu sa v ničom nelíši od iných druhov športov ako je hokej, futbal, hádzaná, pri ktorých dochádza k vzniku určitej prípustnej miery rizika vzniku úrazu nečakane a neočakávaným spôsobom; naopak pri rekreačnom kondičnom boxovom tréningu je kontakt očakávaný a osoba je na takýto kontakt pripravená primerane reagovať, aby sa zamedzilo vzniku akéhokoľvek úrazu. Za ďalší prvok svojvoľe dovolateľ označil zaradenie športovej činnosti, ktorú vykonával, do kategórie kontaktných bojových športov bez akéhokoľvek definovania zdroja, či prameňa definície kontaktného bojového športu. Poukázal na definíciu z wikipédie, podľa ktorej, nevyhnutnou podmienkou zaradenia športu medzi bojový, je súťažný charakter jeho vykonávania. Kondičný boxový tréning žalobcu neniesol znaky boja, išlo teda o kontaktný, avšak nie bojový šport. Za nesprávny označil záver odvolacieho súdu, že sa žalobca zranil pri vykonávaní kickboxu, pretože v konaní bolo podrobne vysvetlené, že o kickbox v žiadnom prípade nešlo.

3.2. Za právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP, správne má byť § 421 ods. 1 písm. a) CSP pozn. dovolacieho súdu), dovolateľ označil otázku „či je zachovaná podmienka náhodnosti poistnej udalosti aj v prípade, keď táto udalosť vznikne v dôsledku konania inej osoby, ktorej konanie nie je vedené úmyslom spôsobiť vznik poistnej udalosti, aj keď za určitých okolností takýto následok toto konanie spôsobiť môže“. Uviedol, že z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že udalosť nastala po tom, ako tréner uderil žalobcu do hlavy, teda nie náhodou. Dovolateľ argumentoval § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tým, že úraz nebol spôsobený úmyselným konaním osoby, ktorá ho spôsobila.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie nie je dôvodné, nakoľko nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu nezakladá jeho zmätočnosť, a teda ani prípustnosť dovolania; poukázal na judikatúru najvyššieho súdu (R 111/98). Zdôraznil výnimočnosť dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Dovolanie nie je možné považovať za ďalšie odvolanie a dovolací súd za tretiu inštanciu preskúmajúcu akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu vymedzenému dovolateľom s poukazom na § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalovaný uviedol, že právna otázka formulovaná v dovolaní nebola ťažiskovou otázkou, ktorá mala byť zodpovedaná. V konaní bolo kľúčovým posúdenie, či je naplnená výluka z poistenia, pričom sudy oboch inšancií zhodne dospeli k záveru, že výluka naplnená bola. Odvolací súd odkázal na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvej inštancie a na zdôraznenie správnosti jeho záverov uviedol určité (doplnkové) skutočnosti. Žalobca uvedenú argumentačnú „nadstavbu“ odvolacieho súdu využil na formulovanie dovolacej otázky. Odvolací súd posúdil vec správne, ak rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, potvrdil. Nie je daný dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP a sú splnené zákonné predpoklady odmietnutia dovolania. Ak dovolací súd dospeje k záveru, že sú dané zákonné

predpoklady na zamietnutie dovolania, žalovaný dal na zváženie postup podľa § 452 ods. 2 CSP (uloženie advokátovi pokuty do 500 eur) a uplatnil si náhradu trov celého, teda aj dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej aj „najvyšší súd“ príp. „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6. Z ustanovenia § 420 písm. f) CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v miere porušujúcej právo na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami.

8. Ako vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 245/2022 zo dňa 20. septembra 2022 „arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov, sú najčastejšie dané rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 336/2019).“ O arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide aj vtedy, ak sa zistí taká interpretácia a aplikácia právnej normy zo strany súdu, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne, ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

9. Po preskúmaní obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, ktoré tvoria z hľadiska posudzovania ich obsahu jeden celok, dovolací súd konštatuje, že zásadným pre vyriešenie celého sporu, bolo zodpovedanie otázky, či v prípade úrazu utrpeného žalobcom dňa 13. 03. 2016, ide alebo nejde o výluky z poistenia. Súd prvej inštancie (body 29 až 30 rozsudku) dospel k záveru, že úraz žalobcu nastal pri kondičnom tréningu, ktorého súčasťou bola aj simulácia boja v boxe v ringu v telocvični určenej na bojové športy. Vychádzal z výpovede žalobcu a svedka, že dvaja bývalí reprezentanti vykonávali v ringu bojový šport počas tréningu, inak by neboli v špeciálnej telocvični. Súd prvej inštancie s poukazom na OPP pre úrazové poistenie 1.114SK uviedol, že výluka z poistenia spočívajúca v úrazoch vzniknutých pri rizikových športoch, ktoré sú v písmene f) konkretizované ako kontaktné bojové športy nerozlišuje, či ide o kickbox alebo box, pretože oba sú kontaktné bojové športy; výluka sa pritom nevzťahuje len na kontaktné bojové športy vykonávané iba súťažne. Výlukou z poistného plnenia je aj úraz, ktorý nastane pri rekreačnej činnosti alebo v rámci tréningu. Dovolací súd z takéhoto odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nezistil, že tento vyvodil vyššiu rizikovosť športu vykonávaného žalobcom v čase úrazu z prostredia, v ktorom bola vykonávaná, naopak sa stotožnil s výpoveďou žalobcu, že išlo o rekreačný box (dovolateľ v dovolaní uvádza pojem nácvik boxovacích techník). Záver súdu prvej inštancie, že „dvaja bývalí reprezentanti vykonávali v ringu bojový šport počas tréningu, inak by neboli v špeciálnej telocvični“ iba dokresľuje jeho skutkové zistenie, že žalobca

sa v čase vzniku úrazu venoval rizikovému športu, ktorým je kontaktný bojový šport. Súd prvej inštalácie v bode 29 odôvodnenia rozsudku síce uviedol výpoveď žalobcu, že „počas tréningov kickboxu z času na čas mal narazené nohy, ruky, aj hlavu, to sa stane pri takom športe, tomu sa nedá vyhnúť“, avšak v bode 30 uviedol, že uvedená výluka nerozlišuje, či ide o kickbox alebo box, preto takéto tvrdenie žalobcu nebolo rozhodujúce pre posúdenie, či úraz, ktorý utrpel spadá alebo nespadá do výluky z poistenia. Ani dovolateľom namietané konštatovanie odvolacieho súdu, že miera rizikovosti v závislosti na znakoch a charaktere tejto športovej činnosti (žalobcom uskutočňovanej v čase vzniku úrazu pozn. odvolacieho súdu), je neporovnateľná s ostatnými športami, pri ktorých môže vzniknúť úraz, ale ten je podmienený náhodou, nebolo rozhodujúce pre posúdenie existencie výluky z poistenia. Tvrdenia uvádzané dovolateľom, snažiace sa porovnať športovú činnosť vykonávanú žalobcom v čase vzniku úrazu s inými športami, pri ktorých môže dôjsť ku kontaktu ich aktérov, sú iba jednoduchou polemikou so závermi súdov nižších inštalácií, ktoré dovolací súd nie je oprávnený preskúmať, pretože nie je súdom skutkovým.

10. Dovolateľ tvrdil existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP (ktoré dopadá na právnu otázku, ktorej riešenie odvolacím súdom predstavuje odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu). Z opisného vymedzenia dovolacieho dôvodu dovolateľom vyplýva, že ním nastolená právna otázka „či je zachovaná podmienka náhodnosti poistnej udalosti aj v prípade, keď táto udalosť vznikne v dôsledku konania inej osoby, ktorej konanie nie je vedené úmyslom spôsobiť vznik poistnej udalosti, aj keď za určitých okolností, takýto následok toto konanie spôsobiť „môže“, nebola v doterajšej praxi dovolacieho súdu ešte riešená (dovolateľ neoznačil žiadne súdne rozhodnutie dovolacieho súdu, od ktorého by sa súdy nižších inštalácií pri svojom rozhodovaní odklonili). Dovolací súd potom z obsahu dovolania vyvodil, že dovolateľ namieta právnu otázku v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Odvolací súd uviedol, že poškodenie zdravia žalobcu nastalo po údere žalobcu trénerom - súperom do hlavy, teda nie náhodou, o ktorú by mohlo ísť, keby sa pri takomto tréningu žalobca pošmykol, zakopol a pod., teda išlo by o náhodnú udalosť. Z obsahu rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že tento názor uviedol v odôvodnení svojho rozsudku iba na zdôraznenie správnosti dôvodov rozsudku napadnutého odvolaním žalobcu. Táto otázka, vymedzená dovolateľom, nespĺňa kritérium otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Kardinálnou otázkou pre vyriešenie sporu bola otázka, či žalobca utrpel úraz pri rizikovitom športe alebo inej činnosti so zvýšeným rizikom vzniku úrazu, medzi ktoré Osobitné poistné podmienky pre úrazové poistenie príkladmo (pod písmenom f) radia aj kontaktné bojové športy, teda či úraz žalobcu utrpelý pri športovej činnosti dňa 13. 03. 2016 spadá pod výluku z poistenia. Súdy dospeli k záveru, že žalobca utrpel poškodenie zdravia pri tréningu kontaktného bojového športu, ktorým, použijúc slová dovolateľa, bol nácvik „boxovacích techník“, a to so sparing partnerom, v ringu, za použitia, ako uvádza dovolateľ, všetkých ochranných prostriedkov. Správnosť právneho posúdenia tejto otázky žalobca spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 421 ods. 1 CSP nenamietal. Dovolateľom formulovaná právna otázka je preto iba akademická a vo vzťahu k výsledku súdneho konania (záveru, že žalobca utrpel poškodenie zdravia pri činnosti spadajúcej pod výluku z poistenia), bezvýznamná.

11. Zhrnúc uvedené, dovolací súd uzatvára, že dovolanie podané žalobcom podľa § 420 písm. f) CSP, je prípustné, ale nie dôvodné a dovolanie podané podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, nie je prípustné. Dovolací súd preto dovolanie podľa ustanovenia § 448 CSP zamietol, nerozhodujúc osobitne o odmietnutí dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

12. Žalovaný bol v dovolacom konaní úspešný, preto mu dovolací súd podľa § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštalácie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.